

Tá ið varnaðar-rópini gella

— frá øllum síðum, um at samfelagsskútan er farin av kósini figgjarliga, tá er tað skylda teirra, ið stýra hesum samfelagnum, at taka tey neyðugu stigini fyri at royna at rætta upp aftur kósina.

Einum nýtist ikki at gerast rættiliga gamluttan at gera tær royndir, at politikkur er ein flokja.

Fyrst eru flokkar við nógvum limum og líka nógvum meiningum, ið skulu mýkjast saman, soleiðis at ein felags støða er, ið flokkurin kann standa fyri. Síðan eru seks flokkar umboðaðir á tingi.

Fyri at fáa eitt fleirtal, ið kann standa aftan fyri landsstýrið, so leita flokkar saman í samgongu.

Hetta eru flokkar, ið hava ymisk sjónarmið, og mega tí hini mest grundleggjandi sjónarmiðini leggjast til síðis, meðan so

roynt verður at reka liðligan vinnulivs- og ein skynsaman figgjarpolitikk. Hesum hevur eitt hvørt samfelag brúk fyri, og hesum hevur okkara litla samfelag stóran tørv á í hesum døgum.

Hann, ið arbeiðir í politikki, hevur tí atikið sær eitt arbeiði, sum snýr seg um at finna loysnir ella semjur um teir trupuleikar, sum alla tíðina stinga seg fram í einum livandi samfelag.

Hesar semjur, sum tú eigur ella noyðist at finna, eru í rættiliga nógvum forum neyðsemjur ella »kompromiir«, og í mong-

um forum vinnur bert ein evarska litil biti av eins egnu sjónarmiðum fram. Soleiðis er »demokratið«, men eingin man vera, ið ynskir annað enn tað.

Tey, ið komin eru nakað til árs og vita um tíðir at siga, har tað ikki altið var so riviligt, og minni enn tó, megu ásanna, at goðar eru tíðirnar í dag. Vit hava eitt gott samfelag at liva í.

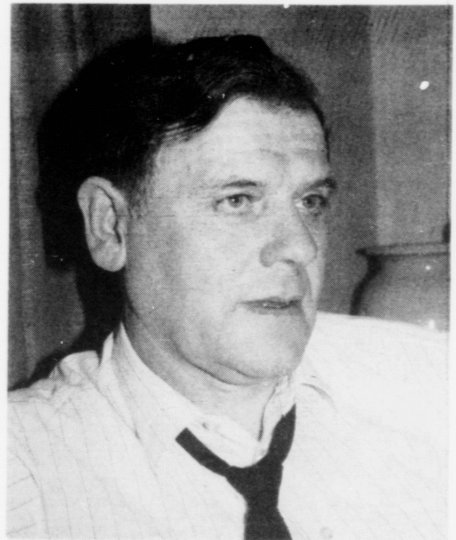
Tað er gamalt sagt, at tað skulu sterkir herðar at bera goðar tíðir. Eitt sera beinrakið orðatak, ið týðuliga sigur okkum, at eisini í sliikum tíðum má ansast eftir figgjarligu kósini, og

at júst tá ræður mest um at halda samfelagsskútuni á kósini.

Eingin ivi er um, at í sliikum tíðum er skjótt, at samfelagsskútan kann siglast út í vandasjógv.

Øll demokratisk samfeløg verða stýrd við lóg-gávu. Til hetta velja vit fólk á ting fyri at stýra samfelagnum í fyra ár.

Tá ið so varnaðarrópin igella frá øllum síðum, um at samfelagsskútan er farin av kósini figgjarliga, tá er tað skylda teirra, ið stýra hesum samfelagnum, at taka tey neyðugu stigini fyri at royna at rætta upp aftur kósina.

Jørgen Thomsen, tingmaður: — Ópopuler stig mugu eisini takast. Hetta kemur samfelagnum og okkum øllum til góðar sum fraliður.

Tá ber ikki til bert at lata standa til imóti undirgangi. Eingin ynskir hetta góða samfelag oyðilagt.

Hann, ið lesur andstöðublöðini í dag, má skilja stöðuna soleiðis, at óneyðugt er at »stabilisera« forøyska samfelagið. Hetta er politisk rangsnúgván av veruleikanum.

Ráðgevandi nevndin og búskaparfrøðingar yvir-

høvu rópa varskoð, um at hetta er alneyðugt.

Ti megu hini sokallaðu »ópopuleru« stigini eisini takast. Hetta kemur samfelagnum og okkum øllum til góðar, sum fraliður.

Jørgen Thomsen

Thomas Arabo svarar fakfeløgnum:

— Lat okkum fáa ein dialog!

— og ikki grava okkum niður í gomlum fordómum um hvønn annan

Í 4 ár høvdu vit eina borgarliga stjórn. Í 4 ár tagdu fakfeløgini — funnu seg í ótrúliga nógvum.

Løgtingið hevur framhaldandi ein sokallaðan borgarligan meiriluta.

Vit, sum meta okkum at umboða hin partin, royna út frá okkara minniluta-stöðu at ávirka.

Nakað fáa vit igjøgnum.

Eftir áganginum frá høgaveinginum at døma, so er tað ikki so heilt lítið. Hugstoytt er tó fyri okkum, at næstan hvat ið vit gera, so standa ávisir fakfelagsleiðarar klárir við »skittposini« í tíð og ótíð at stoyta hana yvir okkum.

Ein og hvør, ið alment úttalar seg til pressuna má rokna við at fáa við-

merkingar, og her nyttar ikki at vera »sartur«.

Viðvikjandi greinini, ið eg skrivaði herfyri, so var einki nevnt um tað »samvitskufulla arbeiði, ið fakfeløgini gera« — soleiðis sum sagt varð í einum svarskrivi.

Sjálvandi skulu hesi feløg gera eitt samvitskufult arbeiði — tað skulu vit øll.

Tað, sum eg hevði viðmerking til, var, at fyri mær at siggja, so vóru ávis úttalislir í fjølmiðlunum frá fakfelagsleiðarum nógv í tráð við ta »hetz«, ið høgkræftirnar skipaðu fyri.

Tað »kompagnið« vil ikki fakfelagsrørsluni nakað gott — tí má varsemi nýtast, tá ið ein verður

nýttur í teirra spæli.

Viðvikjandi tí, at eg havi skrivað, at fakfelagsformenn taka ræði av sinum nevndum, so er hatta skeivt.

Harafurimóti er tað fatan hjá stórum parti av Føroya fólki, at personlig mótsetningsforhold millum leiðarar innan og uttanfyri lønmóttakarørsluna blokera fyri skilgøðum loysnum. Um hetta er so, so er tað skeivt. Men hetta hava vit so nevndirnar at ansa eftir.

Tiltakið við hagstovu fyri fakfeløgini er dámligt og vónandi fáa vit eina sakliga viðgerð í framtíðini.

Siggi at fakfeløgini hava gjørt meirtrúðslurnar

pr. húsarhald til 6.000 kr. Ja, hetta liggur rættiliga langt frá teimum tølum, ið higartil hava verið á borðinum. Komi at hugsa um, at her má hava verið stóru lønarvøkstur síðan oljan var dyr.

Vónandi fáa vit tøl, ið taka hædd fyri, at brúkarin ikki merkir meira enn ein triðing av prívøkstrinum, tá samlaði prisurin kemur upp á kr. 2.15.

At pensionistar nú verða skattafríir telur vónandi saman við, at fleiri nú fáa brennistuðul og dupult so nógv til bjálvingarstuðul.

Hvat við einum uppskoti um tvungna uppsparing?

Her er nógv at fara í gongd við.

Thomas Arabo, tingmaður: — Tiltakið við hagstovu fyri fakfeløgini er dámligt og vónandi fáa vit eina sakliga viðgerð í framtíðini

Lat okkum fáa ein dialog og ikki grava okkum niður í gomlum fordómum um hvønn annan.

Signabour 12. okt. 1986

Thomas Arabo

sosialurin
telf. 11820